

نامه به عبرانیان

نکاتی چند درباره نامه به عبرانیان

نامه به عبرانیان خطاب به مسیحیانی بود که از زمینه یهودی به مسیح ایمان آورده بودند و به علت نداشتن تعلیم کافی در مورد شخصیت، مقام و کار عیسی مسیح در این خطر بودند که به بدعتها کشیده شوند و یا باز به باورهای یهودی خود برگردند. به همین دلیل هم نویسنده در همان آغاز مشخص می‌کند که عیسی مکاشفه حقیقی و نهایی خداست. و پس از آن است که برتری او را بر فرشتگان و موسی و کهنات یهود ثابت می‌نماید. نویسنده در این رساله به تأکید عیسی را پسر ازلی و ابدی معرفی می‌کند و همین مقام هم او را برتر از انبیای عهد عتیق و فرشتگان و موسی قرار می‌دهد. نویسنده عیسی را کاهنی ابدی اعلان می‌کند و از این رو نیز کهنات او را برتر از کهنات کاهنان عهد عتیق می‌شمارد. در این رساله نویسنده به قوت اظهار می‌کند که رهاننده مؤمنین از گناه و ترس و مرگ همین عیسی است و در مقام کاهن اعظم ابدی، نجات و رستگاری حقیقی را برای آنان به ارمغان می‌آورد. نویسنده سیستم قربانی‌های عهد عتیق را دیگر بی‌اعتبار می‌خواند، چراکه نظام قربانیها و مراسم دینی یهود، تنها سایه‌ای از این نجات عظیم بوده است.

در فصل یازده این رساله با لیستی بلند از شخصیت‌های تاریخ قوم اسرائیل هستیم که همگی صرفاً از طریق ایمان به عادل‌شمردگی دست یافته‌اند. از این رو، خواننده باید تشویق گردد که علیرغم هرگونه شرایط سخت در ایمان خود پایدار و استوار بماند.

تقسیم‌بندی کلی

- مقدمه: مسیح، مکاشفه کامل خدا (۱:۱-۳)
- برتری مسیح بر فرشتگان (۱:۴ تا ۲:۱۸)
- برتری مسیح بر موسی و یوشع (۳:۱ تا ۴:۱۳)
- برتری کهنات مسیح (۴:۴ تا ۷:۲۸)
- برتری عهد مسیح (۸:۱ تا ۹:۲۸)
- برتری قربانی مسیح (۱۰:۱-۳۹)
- اهمیت ایمان (۱۱:۱ تا ۱۲:۲۹)
- نصایح و بخش پایانی (۱۳:۱-۲۵)

برتری پسر خدا

در گذشته، خدا بارها و از راههای گوناگون به واسطه پیامبران با پدران ما سخن گفت، اما در این ایام آخر به واسطه پسر خود با ما سخن گفته است، که او را وارث همه چیز مقرر کرد و به واسطه او جهان را آفرید.^۳ او فروغ جلال خدا و مظهر کامل ذات اوست، و کائنات را به واسطه کلمه قوت خود نگاه می‌دارد و پس از اتمام پایگی گناهان، به دست راست کبریا در عرش برین بنشست.^۴ پس به همان اندازه که برتر از فرشتگان گردیده، نامی والاتر از آنها را نیز به میراث یافته است.^۵ زیرا خدا تا کنون به کدامیک از فرشتگان گفته است:

«تو پسر من هستی؛

امروز من تو را مولود ساخته‌ام»؟

و یا:

«من او را پدر خواهم بود،

و او مرا پسر»؟

۱ و هنگامی که نخست‌زاده را باز به جهان می‌آورد، می‌فرماید:

«همه فرشتگان خدا او را بپرستند.»

۲ و درباره فرشتگان می‌گوید:

«فرشتگانش را بادها می‌سازد،

و خادمانش را شعله‌های آتش.»

۳ اما درباره پسر می‌گوید:

«ای خدا، تخت تو تا ابدالابد است؛

و عصای پادشاهی تو

عصای راستی است.

۴ تو صالح بودن را دوست می‌داری

و شرارت را نفرت؛

از این رو خدای تو،

تو را بیش از رفقای

به روغن شادمانی مسح کرده است.»

۱۰ و نیز می‌فرماید:

«تو، ای خداوند، در آغاز،

بنیاد زمین را نهادی،

و آسمانها صنعت دستهای توست!

۱۱ آنها نابود می‌شوند، اما تو برجا می‌مانی!

آنها همه چون جامه،

مندرس خواهند شد!

۱۲ و مانند ردایی آنها را خواهی پیچید،

و مثل جامه‌ای تغییر خواهند کرد.

اما تو همان هستی،

و سالهای تو را انتها نیست!»

۱۳ و تا کنون به کدامیک از فرشتگان گفته است:

«به دست راست من بنشین

تا آن هنگام که دشمنانت را

کرسی زیر پایت سازم»؟

۱۴ مگر همگی آنها روحهای خدمتگزار نیستند که

برای خدمت آنانی فرستاده می‌شوند که وارث

نجات خواهند شد؟

هشدار برعلیه غافل شدن از نجات

۲ پس می‌بایست که به آنچه شنیده‌ایم با

دقت بیشتر توجه کنیم، مبادا از آن منحرف

شویم. ۲ زیرا از آنجا که پیامی که به واسطه

فرشتگان اعلان شد، اعتبارش ثابت گردید و هر

سریچی و نافرمانی جزایی برحق یافت، ۳ پس ما

چگونه بگریزیم اگر از چنین نجاتی عظیم غفلت

کنیم؟ که در آغاز به واسطه خداوند اعلان شد

و سپس توسط آنانی که شنیدند بر ما ثابت

گردید، ۴ در حالی که خدا نیز بر آن گواهی می‌داد،

۵:۱ مزمور ۲:۷

۶:۱ مزمور ۷:۱۴ و ۱۷:۱۳

۷:۱ مزمور ۱۰۴:۴

۹:۱ مزمور ۴۵:۶ و ۷

۱۲:۱ مزمور ۱۰۲:۲۵-۲۷

۱۳:۱ مزمور ۱۱۰:۱

با نشانه‌ها و عجایب و معجزات گوناگون، و عطایای روح‌القدس، که آنها را بنا به اراده خود تقسیم می‌کرد.

بنیانگذار نجات

^۵ زیرا جهان آینده را که از آن سخن می‌گوییم، مطیع فرشتگان قرار نداد. ^۶ بلکه در جایی شهادت داده، گفت:

«انسان چیست که او را به یاد آوری،

و پسر انسان، که در اندیشه‌اش باشی؟

^۷ برای اندک زمانی، او را کمتر از

فرشتگان ساختی،

و تاج جلال و اکرام را بر سرش نهادی

^۸ و همه چیز را زیر پایهای او قرار دادی.»

پس با قرار دادن همه چیز در اطاعت او، چیزی باقی نگذاشت که مطیع وی نباشد. اما در حال حاضر، هنوز نمی‌بینیم که همه چیز تحت اطاعت او باشد. ^۹ اما او را می‌بینیم که برای اندک‌زمانی، پایینتر از فرشتگان قرار گرفت، یعنی عیسی را که به سبب عذاب مرگ، تاج جلال و اکرام بر سرش نهاده شد تا به وسیله فیض خدا، طعم مرگ را برای همه انسانها بچشد.

^{۱۰} زیرا به‌جا بود او که همه چیز برای او و به واسطه او موجودیت دارد، برای اینکه پسران بسیار را به جلال برساند، بنیانگذار نجات ایشان را به دردها کامل گرداند. ^{۱۱} زیرا او که مقدس می‌سازد و آنانی که مقدس می‌شوند، همه از یک تبارند. از این جهت، او عار ندارد ایشان را برادر بخواند. ^{۱۲} چنانکه می‌گوید:

«نام تو را به برادرانم اعلان خواهم کرد؛

و در میان جماعت،

حمد تو را خواهم سراپید.»

۷:۲ در برخی از نسخ، اضافه می‌کنند: «و او را بر کارهای دستهای خود گماشتی»

۸:۲ مزمور ۸: ۴-۶

۱۲:۲ مزمور ۲۲: ۲۲

۱۳:۲ اشعیا ۸: ۱۷

۱۳:۲ اشعیا ۸: ۱۸

۲:۳ در متن یونانی، خانه او

^{۱۳} و همچنین:

«من بر او توکل خواهم کرد.»

و باز:

«اینک من، و فرزندان که

خدا به من داده است.»

^{۱۴} پس چون فرزندان در جسم و خون شریک هستند، او خود نیز در اینها شریک شد تا به واسطه مرگ، صاحب قدرت مرگ یعنی ابلیس را نابود سازد، ^{۱۵} و همه آنانی را که به جهت ترس از مرگ تمامی عمر خود را در بندگی بودند، آزاد نماید. ^{۱۶} بی‌شک فرشتگان نیتستند که او کمکشان می‌کند، بلکه نسل ابراهیم را یاری می‌دهد. ^{۱۷} از این جهت، لازم می‌بود از هر حیث مشابه برادران خود شود، تا بتواند چون کاهن اعظم رحیم و وفادار، در خدمت خدا باشد و برای گناهان قوم کفاره نماید. ^{۱۸} از آنجا که او خود هنگامی که امتحان شد، رنج کشید، قادر است آنان را که امتحان می‌شوند، یاری نماید.

برتری عیسی بر موسی

۳ بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت آسمانی شریک هستید، در رسول و کاهن اعظم اعتراف ما، یعنی عیسی به دقت بیندیشید. ^۲ که به او که وی را معین کرد امین بود، چنانکه موسی نیز در تمام خانه خدا امین بود. ^۳ زیرا که عیسی لایق حرمتی بیشتر از موسی شمرده شد به آن اندازه‌ای که حرمت سازنده خانه از خود خانه بیشتر است. ^۴ زیرا هر خانه به دست کسی بنا می‌شود، اما سازنده همه چیز خداست. ^۵ موسی مثل خادم در تمام خانه خدا امین بود تا بر آنچه می‌بایست در آینده گفته شود، شهادت دهد. ^۶ اما مسیح، امین است مثل پسر بر خانه خدا.

و خانه او ما هستیم، به شرطی که در اعتماد و فخر امیدمان به راستی پایدار بمانیم.

آرامی برای قوم خدا

^۷ پس چنانکه روح القدس می فرماید:

«امروز، اگر صدای او را می شنوید،

^۸ دل خود را سخت مسازید،

چنانکه در زمان سرکشی،

در روز امتحان در بیابان.

^۹ جایی که پدران شما مرا امتحان کردند،

و به مدت چهار سال

کارهای مرا دیدند.

^{۱۰} به همین سبب،

از آن نسل خشمگین بودم

و گفتم: «ایشان همواره در دل خود

به گمراهی می روند،

و راههای مرا نشناخته اند؛»

^{۱۱} چنانکه در خشم خود قسم خوردم

که به آرامی من داخل نخواهند شد.»

^{۱۲} ای برادران، هوشیار باشید مبادا در یکی از

شما دل شریر و بی ایمان باشد که از خدای زنده

رویگردان شود. ^{۱۳} بلکه هر روزه یکدیگر را پند

دهید، تا آن زمان که «امروز» خوانده می شود،

کسی از شما به وسیله فریب گناه، سختدل نشود.

^{۱۴} زیرا که در مسیح شریک شده ایم، به شرطی که

اطمینان نخستین خود را تا به آخر محکم نگاه

داریم. ^{۱۵} چنانکه گفته شد:

«امروز، اگر صدای او را می شنوید،

دل خود را سخت مسازید،

چنانکه در زمان سرکشی کردید.»

^{۱۶} پس آنان که شنیدند و با وجود آن سرپیچی

کردند، چه کسانی بودند؟ مگر همه آنانی نبودند

که موسی از مصر بیرون آورد؟ ^{۱۷} و از چه کسانی
چهل سال خشمگین بود؟ مگر نه آنان که گناه
کردند و اجسادشان در بیابان افتاد؟ ^{۱۸} و دربار
چه کسانی قسم خورد که به آرامی او داخل
نخواهند شد؟ مگر نه آنانی که نافرمانی کردند؟
^{۱۹} پس می بینیم که به سبب بی ایمانی نتوانستند
داخل شوند.

ز پس بترسیم مبادا با اینکه وعده ورود به آرامی
او هنوز باقیست، آشکار شود که احدی از
شما، از دست یافتن به آن بازمانده است. ^۲ زیرا
به ما نیز چون ایشان بشارت داده شد. اما پیامی
که شنیدند، سودی برایشان نداشت، زیرا با آنانی
که گوش دادند، به ایمان متحد نشدند. ^۳ ولی ما
که ایمان آورده ایم، به آن آرامی داخل می شویم.
چنانکه گفته است:

«پس در خشم خود قسم خوردم

که به آرامی من داخل نخواهند شد،»

هرچند، کارهای او از آفرینش جهان به پایان

رسیده بود؛ ^۴ زیرا در جایی دربار روز هفتم گفته

است که: «خدا در روز هفتم، از همه کارهای

خویش آرامی گرفت.» ^۵ و باز در این مورد گفت:

«به آرامی من داخل نخواهند شد.»

^۶ پس، چون هنوز این حقیقت به قوت خود

باقی است که بعضی داخل می شوند، و آنانی که

پیشتر بشارت یافتند، به سبب نافرمانی داخل

نشدند، ^۷ پس او بار دیگر روزی معین فرمود،

چنانکه به زبان داوود، پس از گذشت سالهای

بسیار، 'امروز' گفت به سخنانی که پیشتر بازگو

شد، که:

«امروز، اگر صدای او را می شنوید،

دل خود را سخت مسازید.»

۶:۳ در برخی از نسخ، اضافه می کنند: «تا به آخر»

۱۱:۳ مزمور ۹۵: ۷-۱۱

۱۵:۳ مزمور ۹۵: ۷ا

۳:۴ مزمور ۹۵: ۱۱

۴:۴ پیدایش ۲: ۲

۷:۴ مزمور ۹۵: ۷ا

۴ هیچ کس خود، این افتخار را از آن خویش نمی‌سازد، بلکه فقط آنانی که آنها را خدا خوانده است، درست همانند هارون. ۵ همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که کاهنی اعظم بشود، بلکه توسط همان کسی منصوب شد که به او گفت: «تو پسر من هستی؛

امروز، من تو را مولود ساخته‌ام. ۶ و نیز در جای دیگر می‌گوید:

«تو تا به ابد کاهن هستی، در رتبه ملکِ صِدِّیق.»

۷ عیسی در ایام بشریت خود، با فریادهای بلند و اشکها به درگاه او که به رهانیدنش از مرگ قادر بود، دعا و استغاثه کرد و به سبب حرمتش مستجاب شد. ۸ هرچند پسر بود، با رنجی که کشید، اطاعت را آموخت. ۹ و چون کامل شد، همه آنان را که از او اطاعت می‌کنند، منشاء نجات ابدی گشت. ۱۰ و از جانب خدا تعیین شد تا کاهن اعظم باشد، به مرتبه ملکِ صِدِّیق.

هشدار درباره سقوط از ایمان

۱۱ در این باره، سخنان بسیار برای گفتن داریم، که شرح آنها دشوار است، چون که گوشهای شما سنگین شده است. ۱۲ زیرا هرچند که تا این وقت، شما می‌بایست معلمان باشید، لیکن هنوز نیاز دارید که کسی اصول ابتدایی کلام خدا را باز به شما تعلیم دهد. شما محتاج شیر هستید، نه غذای مقوی! ۱۳ زیرا هر که شیرخواره است، در کلام صالح شمردگی ناآزموده است، چونکه کودک است. ۱۴ اما غذای مقوی از آن بالغان است که با تمرین مداوم، خود را تربیت کرده‌اند که خوب را از بد تشخیص دهند.

۶ بنابراین، تعالیم ابتدایی مسیح را پشت سر گذاشته، به سوی کمال پیش رویم، و بار

۸ زیرا اگر یوشع به آنها آرامی داده بود، خدا بعدها، از روزی دیگر سخن نمی‌گفت. ۹ پس برای قوم خدا هنوز آرامی سبب باقی می‌ماند. ۱۰ زیرا هر کس که به آرامی خدا داخل شده است، نیز از کارهای خود آرامی می‌یابد، چنانکه خدا از کارهای خود آرامی یافت. ۱۱ بنابراین، به سعی تمام بکوشیم که به آن آرامی داخل شویم، تا مباد کسی به سبب همان نوع نافرمانی، بلغزد.

۱۲ زیرا کلام خدا زنده و مؤثر است و بُرنده‌تر از هر شمشیر دو دم و فرورونده که نَفَس و روح و مفاصل و مغز استخوان را نیز جدا می‌کند، و تشخیص دهنده افکار و نیت‌های دل است. ۱۳ هیچ مخلوق از نظر او نهان نیست، بلکه همه چیز در برابر چشمان وی که باید به او حساب دهیم، عریان و آشکار است.

عیسی، رئیس کاهن اعظم

۱۴ پس چون رئیس کاهن اعظمی داریم که از آسمانها درگذشته است، یعنی عیسی پسر خدا، بیایید اعتراف خود را محکم بداریم. ۱۵ زیرا کاهن اعظمی نداریم که نتواند با ضعفهای ما همدردی کند، بلکه کسی که از هر جهت وسوسه شده همچون ما، لیکن بدون گناه. ۱۶ پس با اعتماد به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت بیابیم و فیضی را حاصل کنیم که به هنگام نیاز ما را یاری کند.

۵ زیرا هر کاهن اعظم از میان آدمیان انتخاب می‌شود و به نمایندگی آدمیان در امور الهی منصوب می‌گردد تا هدایا و قربانی‌ها به جهت گناهان تقدیم کند. ۲ او می‌تواند با جاهلان و سرکشان، به نرمی رفتار نماید، زیرا خود نیز به ضعف دچار است. ۳ از همین رو، او می‌بایست نه تنها برای گناهان مردم، بلکه برای گناهان خود نیز قربانی تقدیم کند.

۸:۴ در متن یونانی، او

۵:۵ مزمور ۲:۷

۵:۶ مزمور ۴:۱۱۰

۵:۷ در متن یونانی، او

کثیر خواهیم ساخت.»^{۱۵} و بدین‌گونه، ابراهیم صبورانه انتظار کشیده، وعده را یافت.
^{۱۶} زیرا مردم به کسی بزرگتر از خود سوگند می‌خورند و در همه بحث‌های ایشان، سوگند، اثبات نهایی است.^{۱۷} به همین سبب، چون خدا خواست تغییرناپذیر بودن قصد خود را بر وارثان وعده به تاکید نشان دهد، آن را با سوگند ضمانت کرد،^{۱۸} تا به واسطه دو امر تغییرناپذیر، که ممکن نیست خدا درباره آنها دروغ بگوید، ما از دلگرمی بسیار برخوردار شویم، و محکم بچسبیم به امیدی که پیش روی ماست و به آن به جهت پناه فرار کرده‌ایم.^{۱۹} این امید، به منزله لنگری محکم و ایمن برای جان ماست، امید، که به محراب پشت پرده داخل می‌شود،^{۲۰} جایی که عیسی چون پیشرو ما، و به نمایندگی از ما، داخل شد، و تا به ابد کاهن اعظم شده است در رتبه ملک‌صیدق.

کَهانتِ مَلْکِیْصِیْدِیْق

زیرا این مَلْکِیْصِیْدِیْق، پادشاه سالم و کاهن خدای متعال، وقتی که ابراهیم پس از شکست دادن پادشاهان بازمی‌گشت، او را استقبال کرد و او را برکت داد.^۲ و ابراهیم به او از همه چیز دهیک داد. نام او اوّل به معنی 'پادشاه عدالت' و بعد 'پادشاه سالم'، یعنی 'پادشاه صلح' نیز است.^۳ او بی‌پدر و بی‌مادر و بی‌تبارنامه می‌باشد و نه آغاز ایام دارد و یا پایان زندگی، بلکه شبیه پسر خدا، تا به ابد کاهن باقی می‌ماند.

^۴ پس ببینید که او چه شخص بزرگی بود که حتی ابراهیم پاتریارک از غنایم به او دهیک داد! و اما فرزندان لاوی که کَهانت را می‌یابند، فرمانی از شریعت دارند که از قوم یعنی از برادران خویش دهیک گیرند، هرچند آنها نیز از نسل ابراهیم هستند.^۶ اما این شخص که از نسل آنها نبود، از

دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان به خدا،^۲ و تعلیم درباره تعمیدها، و دستگذاری‌ها، و رستخیز مردگان و داوری ابدی را نهمیم.^۳ و چنین نیز خواهیم کرد، اگر خدا اجازه دهد.
^۴ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و طعم آن موهبت آسمانی را چشیدند و در روح‌القدس سهیم شدند^۵ و طعم نیکویی کلام خدا و قوّات عالم آینده را چشیدند،^۶ اگر بیفتند، غیر ممکن است ایشان را بار دیگر به توبه بازگرداند، زیرا به زیان خویش، پسر خدا را باز مصلوب می‌کنند و او را در مقابل همه بی‌حرمت می‌سازند.

^۷ زیرا زمین، بارانی را که اغلب بر آن می‌بارد، جذب می‌کند و محصول مفید برای کسانی که به خاطر آنها کِشت شده است، بار می‌آورد، از خدا برکت می‌یابد.^۸ اما اگر آن زمین خار و خس بار می‌آورد، بی‌ارزش و در خطر لعنت قرار دارد، و سرانجام سوزانده خواهد شد.

^۹ هرچند این چنین سخن می‌گوییم، اما در مورد شما ای عزیزان، چیزهای بهتر را یقین داریم، چیزهایی که به نجات متعلق است.^{۱۰} زیرا خدا بی‌انصاف نیست که عمل شما و محبتی را که به نام او در خدمت به مقدسین نشان داده و می‌دهید، فراموش کند.^{۱۱} اما آرزوی ما این است که هریک از شما همین جدیت را برای تحقق کامل امید تا به آخر نشان دهید،^{۱۲} تا کاهل نباشید، بلکه از کسانی سرمشق گیرید که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌شوند.

قَطْعی بَودنِ وَعْدِه خِدا

^{۱۳} زیرا هنگامی که خدا به ابراهیم وعده داد، چون بزرگتری از خودش نبود که به او سوگند خورد، پس به خود سوگند خورده،^{۱۴} فرمود: «به یقین تو را برکت خواهم داد و تو را

۱۴:۶ پیدایش ۲۲:۱۷

۱۵:۶ در متن یونانی، و

۴:۷ یعنی، جذ بزرگ

۲۰ و این بدون سوگند نبود! زیرا آنانی که در گذشته کاهن شدند، بدون سوگند معین شدند، اما این شخص کاهن مقرر شد، با سوگند به کسی که به او گفت:

«خداوند سوگند خورده

و نظرش را تغییر نخواهد داد که:

«تو تا به ابد کاهن هستی.»

۲۲ و این، عیسی را ضامن عهدی بهتر می گرداند. ۲۳ شمار کاهنان پیشین زیاد بود، زیرا مرگ مانع از ادامه خدمت آنها می شد. ۲۴ حال آنکه وی چون تا ابد زنده است، کهنات دائمی دارد. ۲۵ بنابراین او قادر است آنان را که از طریق وی نزد خدا می آیند، به طور دائم نجات بخشد، زیرا همیشه زنده است تا برای ایشان شفاعت کند.

۲۶ زیرا که به راستی ما را شایسته است که چنین کاهن اعظمی داشته باشیم، کاهنی قدّوس، معصوم، بی لگه، جدا از گناهکاران، و فراتر از آسمانها. ۲۷ او همچون دیگر کاهنان اعظم، نیاز ندارد هر روز، اول برای گناهان خود و سپس برای گناهان قوم، قربانی بگذراند. بلکه آنگاه که خود را قربانی کرد، یک بار برای همیشه اینکار را انجام داد. ۲۸ زیرا شریعت، انسانهایی ضعیف را به کهنات اعظم می گمارد، اما کلام سوگندی که پس از شریعت آمد، پسر را می گمارد، که تا به ابد کامل شده است.

عیسی، کاهن اعظم عهدی بهتر

پس نکته مهم در آنچه می گوئیم، این است: **▲** ما چنین کاهن اعظمی داریم که به دست راست تخت مقام کبریا در آسمان نشسته است، ۲ و خادم مکان اقدس در آن خیمه حقیقی است که خداوند بر پا کرده، نه انسان. ۳ زیرا هر کاهن اعظم برای تقدیم هدایا و قربانیها منصوب می شود. از این جهت برای این

ابراهیم دهیک گرفت و او را که صاحب وعدهها بود، برکت داد. ۷ بدون شک، کوچکتر است که از بزرگتر برکت می یابد. ۸ در یکی، مردمان فانی دهیک می گیرند، اما در دیگری، کسی که دربارهاش شهادت داده شده که زنده است. ۹ حتی می توان گفت که خود لاوی که دهیک دریافت می کند، از طریق ابراهیم دهیک داد. ۱۰ زیرا هنگامی که ملکِیصِدِیق او را استقبال کرد، لاوی هنوز در صُلبِ جدّش بود.

مقایسه عیسی با ملکِیصِدِیق

۱۱ حال اگر دستیابی به کمال، از طریق کهنات لاوی حاصل می شد - زیرا قوم شریعت را از آن یافتند - چه لزومی داشت کاهنی دیگر از رتبه ملکِیصِدِیق ظهور کند به جای کسی از رتبه هارون؟ ۱۲ زیرا هرگاه کهنات تغییر کند، ناگزیر شریعت نیز تغییر می یابد. ۱۳ زیرا کسی که این مطالب درباره او گفته شده، به قبیله ای دیگر تعلق دارد که از آن، کسی هرگز خدمت قربانگاه را نکرده است؛ ۱۴ زیرا روشن است که خداوند ما از نسل یهودا بود و موسی در مورد آن قبیله چیزی راجع به کهنات نگفت. ۱۵ و از این هم روشنتر آنکه، هرگاه کاهنی دیگر همانند ملکِیصِدِیق ظهور کند، ۱۶ وی نه بر پایه حکم شرعی مربوط به تبار خود، بلکه بر پایه قوّت حیاتی غیرفانی کاهن شده است. ۱۷ زیرا درباره او شهادت داده شده که:

«تو تا به ابد کاهن هستی،

در رتبه ملکِیصِدِیق.»

۱۸ زیرا از طرفی حکم پیشین به سبب ضعف و بی فایده گی کنار گذاشته شد، ۱۹ چون شریعت هیچ چیز را کامل نکرد. لیکن از طرفی دیگر، امیدی بهتر عرضه شد که از طریق آن به خدا نزدیک می شویم.

در افکار ایشان خواهم نهاد،
و بر دل‌های ایشان خواهم نوشت.
و من خدای ایشان خواهم بود،
و ایشان قوم من خواهند بود.
۱۱ و دیگر کسی به همسایه خود
تعلیم نخواهد داد
و کسی به برادر خود نخواهد گفت،
«خداوند را بشناس!»
زیرا همه از کوچک و بزرگ،
مرا خواهند شناخت،
۱۲ زیرا که بر خطایای ایشان
رحیم خواهم بود
و گناهانشان را دیگر
به یاد نخواهم آورد.»
۱۳ او با سخن گفتن از عهدی 'جدید'، آن عهد
اول را کهنه می‌سازد؛ و آنچه کهنه و قدیمی
می‌شود، زود از بین می‌رود.

مکان اقدس زمینی

اینک عهد اول نیز، قوانینی برای عبادت و
مکان اقدس زمینی داشت.^۲ زیرا خیمه‌ای برپا
شده بود که در قسمت اول آن، چراغدان، میز، و
نان حضور قرار داشت؛ این مکان 'قدس' خوانده
می‌شد.^۳ پشت پرده دوم نیز قسمت دوم بود
که 'قدس‌الاقداس' نام داشت؛^۴ در این قسمت،
مذبح زرین بخور و صندوق عهد قرار داشت که
از هر طرف با طلا پوشانیده شده بود. که در
آن ظرف زرین 'منا' و عصای هارون که شکوفه
آورده بود و الواح سنگی عهد قرار داده شده بود.
و بر بالای آن کروبیان جلال که بر تخت رحمت
سایه‌گستر بودند که اکنون جای شرح جزئیات
آنها نیست.

کاهن لازم است که چیزی برای تقدیم کردن
نیز داشته باشد.^۴ حال اگر او بر زمین می‌بود،
به هیچوجه کاهن نمی‌بود، زیرا کاهنانی دیگر
هستند که بنا بر شریعت هدایا تقدیم می‌کنند.
اما آنها تنها شبیه و سایه چیزهای آسمانی را
خدمت می‌کنند. به همین سبب، هنگامی که موسی
می‌خواست خیمه را بسازد، توسط خدا به او
دستور داده شده، گفت: «آگاه باش که همه چیز
را مطابق نمونه‌ای بسازی که در کوه به تو نشان
داده شد.»^۶ اما خدمتی که مسیح یافته، به مراتب
برتر از خدمت آنهاست، به همان میزان که او
واسطه عهدی نیکوتر از عهد قدیم است که بر
وعده‌های نیکوتر بنا شده است.
۷ زیرا اگر عهد اول بی‌عیب می‌بود، نیازی به
طلب عهدی دوم نمی‌بود.^۸ اما او در آنها نقص
یافت آنگاه که فرمود:

«خداوند می‌گوید،

هان روزهایی فرا می‌رسد

که من با خاندان اسرائیل

و خاندان یهودا

عهدی تازه خواهم بست.

۹ نه مثل آن عهدی که

با پدرانشان بستم،

آن روز که دست ایشان را گرفتم

و از سرزمین مصر بیرون آوردم؛

زیرا، خداوند می‌گوید،

آنان به عهد من وفادار نماندند.

پس، ایشان را واگذاشتم.

۱۰ و خداوند چنین اعلان می‌کند:

این است عهدی که پس از آن ایام

با خاندان اسرائیل خواهم بست.

احکام خود را

۵:۸ خروج ۲۵: ۴۰

۶:۸ در متن یونانی، او

۱۲:۸ ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴

۲:۹ یاء، معبدی. همچنین در آیات ۱۱ و ۲۱

۲:۹ در متن یونانی، نان تقدیم

می‌بخشد.^{۱۶} زیرا در هر جایی که وصیتی است، می‌بایست مرگِ وصیت کننده اثبات گردد،^{۱۷} زیرا که وصیت بر اساس مرگ معتبر می‌شود؛ چون تا زمانی که وصیت کننده زنده است، آن وصیت اعتباری ندارد.^{۱۸} از این رو، حتی عهد اول نیز بدون خون، قابل اجرا نبود.^{۱۹} زیرا هنگامی که موسی هر یک از احکام شریعت را به تمامی قوم اعلان کرد، خون گوساله‌ها و بزها را گرفته، با آب و پشم قرمز و شاخه‌های زوفا، بر طومار و بر همه قوم پاشیده،^{۲۰} گفت: «این است خون عهدی که خدا برای شما حکم فرموده است.»^{۲۱} و همچنین آن خون را بر خیمه و بر تمامی ظروفی که در عبادت به کار می‌رفت، پاشید.^{۲۲} یقیناً، بنا بر شریعت، تقریباً همه چیز با خون پاک می‌شود و بدون ریختن خون، بخشش گناهان وجود ندارد.

^{۲۳} به این ترتیب، ضروری بود که آنچه که شبیه چیزهای آسمانی بود، با این رسوم پاک شود، لیکن اصل چیزهای آسمانی با قربانی‌هایی بهتر از اینها.^{۲۴} زیرا مسیح به مکان اقدسی داخل نشد که ساخته دست بشر و شبیه مکان حقیقی باشد، بلکه به خود آسمان داخل شد تا اکنون به نمایندگی از ما در حضور خدا ظاهر شود.^{۲۵} و نیز به آنجا داخل نشد تا خود را بارها چون قربانی تقدیم کند، همچون کاهن اعظم که هر سال با خونی که خون خودش نیست، به قدس‌الاقداس داخل می‌شود،^{۲۶} زیرا در این صورت، او می‌بایست از بنیاد جهان، بارها رنج کشیده باشد. اما او اکنون یک بار برای همیشه در انتهای تمامی اعصار ظاهر شد تا با قربانی خود، گناه را از میان بردارد.^{۲۷} و چنانکه برای انسان یک بار مردن مقرر شده و پس از آن داوری معین شده است،^{۲۸} همچنین مسیح نیز پس از آنکه یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را بر دوش کشد، بار

^۱ پس از آنکه همه چیز به این صورت آماده شد، کاهنان مرتب به قسمت اول داخل می‌شدند تا وظائف عبادی خود را انجام دهند.^۷ اما به قسمت دوم فقط کاهن اعظم داخل می‌شود، آن هم سالی یک بار، و نه بدون خون قربانی، تا برای خود و برای گناهان غیرعمدی قوم، تقدیم کند.^۸ روح‌القدس بدین‌گونه نشان می‌دهد که تا زمانی که قسمت اول برپا است، راه ورود به مکان اقدس هنوز گشوده نشده است.^۹ این نمادی است از زمان حاضر که بر طبق آن، هدایا و قربانی‌هایی تقدیم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کامل گرداند،^{۱۰} بلکه تنها به کار خوردن و نوشیدن و آداب غسل‌های مختلف می‌آید. قوانین بدنی که تا فرا رسیدن زمان اصلاح معین شده است.

رهای از طریق خون مسیح

^{۱۱} اما وقتی مسیح در مقام کاهن اعظم آن امور نیکو ظاهر گشت که هم‌اکنون واقع شده‌اند، به خیمه‌ای بزرگتر و کاملتر داخل شد که به دست انسان ساخته نشده است، یعنی که از این خلقت نیست.^{۱۲} او، نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه یک بار برای همیشه، به خون خود به قدس‌الاقداس داخل شد و رهایی ابدی را حاصل کرد.^{۱۳} زیرا اگر خون بزها و گاوها و پاشیدن خاکستر گوساله بر ناپاکان، ایشان را برای پاک‌ی جسم تقدیس می‌کند،^{۱۴} چقدر بیشتر، خون مسیح که به واسطه روح جاودانی، خود را بی‌عیب به خدا تقدیم کرد، وجدان ما را از اعمال مرده پاک خواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت کنیم!

^{۱۵} بنابراین، او واسطه عهدی تازه است، تا خواننده‌شدگان بتوانند میراث جاودانی موعود را دریافت کنند. زیرا مرگی واقع شده است که ایشان را از گناهی که در عهد اول ارتکاب شد، رهایی

۱۲:۹ یا، فدیة، که منظور بهایی است که برای رهایی بردگان اسیر پرداخت می‌شد.

۱۴:۹ در برخی از ترجمه‌ها، شما

۲۰:۲۴ خروج ۸

۱۱ هر کاهن، هر روز به خدمت می‌ایستد و همان قربانی‌ها را بارها تقدیم می‌کند که هرگز نمی‌توانند گناهان را از میان بردارند. ۱۲ لیکن وقتی مسیح یک قربانی به جهت گناهان برای همیشه تقدیم کرد، به دست راست خدا بنشست. ۱۳ از آن زمان، منتظر است تا دشمنانش کرسی زیر پایش گردند، ۱۴ زیرا با یک قربانی، تقدیس‌شدگان را تا به ابد کامل ساخته است.

۱۵ و روح‌القدس نیز برای ما گواهی می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود:

۱۶ «خداوند اعلان می‌کند،

این است عهدی که پس از آن ایام

با ایشان خواهم بست.

احکام خود را در دل‌های ایشان

خواهم نهاد،

و بر افکار ایشان خواهم نوشت.»

۱۷ آنگاه اضافه می‌کند:

«گناهان و نافرمانی‌های ایشان را

دیگر هرگز به یاد نخواهم آورد.»

۱۸ جایی که بخشش اینها هست، دیگر هیچ قربانی برای گناه نیاز نیست.

یقین کامل ایمان

۱۹ پس ای برادران، با اعتماد به خون عیسی می‌توانیم به مکان اقدس داخل شویم، ۲۰ به واسطه راهی تازه و زنده که از میان آن پرده که بدن اوست، برای ما گشوده است، ۲۱ و چون کاهنی بزرگ بر خانه خدا داریم، ۲۲ بیایید با دلی حقیقی و اطمینان کامل ایمان نزدیک شویم، و دل‌هایمان را از وجدان شیرین زوده و بدن‌هایمان را با آب پاک شستشو دهیم. ۲۳ بیاییم بی‌تزلزل، اعتراف امیدمان را محکم نگاه داریم، زیرا که وعده‌دهنده وفادار است. ۲۴ و بیاییم به دقت

دیگر ظاهر خواهد شد، نه برای رفع گناه، بلکه تا آنانی را که مشتاقانه منتظر او می‌باشند، نجات بخشد.

قربانی مسیح یکبار برای همیشه

۱ • زیرا چون شریعت فقط سایه چیزهای نیکوی آینده است، نه صورت واقعی آنها، هرگز نمی‌تواند با همان قربانی‌هایی که هر سال تکرار می‌شوند، آنانی را که برای عبادت نزدیک می‌آیند، کامل سازد. ۲ وگرنه آیا تقدیم آنها متوقف نمی‌شد؟ زیرا عبادت‌کنندگان یک بار پاک می‌شدند و پس از آن دیگر حس گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند. ۳ اما در این قربانی‌ها هر سال، گناهان به یاد آورده می‌شود، ۴ زیرا ممکن نیست خون گاوها و بزها گناهان را از میان بردارد. ۵ از این جهت، هنگامی که مسیح به جهان آمد، فرمود:

«به قربانی‌ها و هدایا رغبت نداشتی،

اما بدنی برای من مهیا ساختی؛

۶ از قربانی‌های سوختنی

و قربانی‌های گناه خشنود نبودی.

۷ آنگاه گفت: «اینک آمده‌ام،

تا اراده تو را، ای خدا، به جا آورم؛

چنانکه در طومار کتاب

درباره‌ام نوشته شده است.»

۸ وقتی اول می‌گوید: «به قربانی‌ها و هدایا و قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های گناه رغبت نداشتی و از آنها خشنود نبودی»، که آنها را برحسب شریعت تقدیم می‌کردند. ۹ بعد می‌فرماید: «اینک آمده‌ام تا اراده تو را به جا آورم.» پس او را باطل می‌کند تا دومی را برقرار سازد. ۱۰ و به واسطه همین اراده، ما یک بار برای همیشه، از طریق قربانی بدن عیسی مسیح تقدیس شده‌ایم.

۵:۱۰ در متن یونانی، او

۷:۱۰ مزمور ۴۰: ۶-۸

۱۶:۱۰ ارمیا ۳۱: ۳۳

۱۷:۱۰ ارمیا ۳۱: ۳۴

و تأخیر نخواهد کرد.

۳۸ اما شخص صالح من

به ایمان زیست خواهد کرد.

و اگر عقب کشد،

جانم از او خشنود نخواهد شد.»

۳۹ لیکن ما از عقب کشندگان نیستیم که هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

به ایمان

۱ | پس ایمان، اطمینان بر چیزهایی است که به آن امید داریم و یقین بر چیزهایی که نمی‌بینیم.^۲ زیرا به سبب آن، پیشینیان مورد تعریف و تمجید قرار گرفتند.

۳ به ایمان می‌فهمیم که کائنات به وسیله کلام خدا شکل گرفت، به طوری که آنچه دیده می‌شود، از چیزهای دیدنی پدید نیامد.

۴ به ایمان، هابیل قربانی‌ای نیکوتر از قربانی قائن به خدا تقدیم کرد، که به سبب آن شهادت داده شد که صالح است، و اینکه خدا با قبول هدایایش او را تحسین نمود و از طریق ایمانش هنوز سخن می‌گوید، هرچند که از این دنیا رفته است.

۵ به ایمان، خنوخ بالا برده شد تا مرگ را نبیند و دیگر یافت نشد، چون خدا او را برگرفت. زیرا پیش از برگرفته شدن، درباره او شهادت داده شد که خدا را خشنود ساخته است.^۱ و بدون ایمان غیر ممکن است که او را خشنود ساخت، زیرا هر که به خدا نزدیک می‌شود، باید ایمان داشته باشد که او هست و جویندگان خود را پاداش می‌دهد.

۷ به ایمان، نوح هنگامی که از جانب خدا درباره اموری که تا آن زمان دیده نشده بود هشدار یافته، در خداترسی برای نجات خانواده خویش کشتی بساخت. او به ایمان خود دنیا را محکوم

فکر کنیم که چگونه یکدیگر را به محبت و اعمال نیکو برانگیزانیم.^{۲۵} و از گرد آمدن با یکدیگر غفلت نکنیم، چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را تشویق کنیم - و زیاده‌تر چنانکه می‌بینید آن روز نزدیکتر می‌شود.

۲۶ زیرا اگر پس از دریافت معرفت حقیقت، دانسته به گناه کردن ادامه دهیم، دیگر هیچ قربانی برای گناهان باقی نمی‌ماند؛^{۲۷} بلکه انتظار مجازاتی هولناک و آتشی مهیب که دشمنان را خواهد بلعید.^{۲۸} هر که شریعت موسی را رد می‌کرد، به گواهی دو یا سه شاهد، بدون ترحم کشته می‌شد.^{۲۹} پس به گمان شما چقدر بیشتر آن کس سزاوار مجازاتی سخت‌تر خواهد بود که پسر خدا را پایمال کرده و خون عهدی را که به آن تقدیس شده بود، ناپاک ساخته و روح فیض را بی‌حرمت کرده است؟^{۳۰} زیرا او را می‌شناسیم که گفته است: «انتقام از آن من است؛ من سزا خواهم داد»، و نیز: «خدانود قوم خود را داوری خواهد کرد.»^{۳۱} افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است.

۳۲ لیکن روزهای گذشته را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردیدید، متحمل رنج و زحمت عظیم همراه با عذابها شدید؛^{۳۳} گاهی در برابر چشم مردم مورد اهانت و آزار قرار می‌گرفتید و گاهی شریک کسانی می‌گشتید که با ایشان چنین رفتار می‌شد.^{۳۴} زیرا با آنان که در زندان بودند، همدردی می‌کردید و تاراج اموال خود را با شادی می‌پذیرفتید، چون خود شما می‌دانستید که دارایی‌های بهتر و جاودانی را دارید.

۳۵ از این رو اعتماد خود را ترک نکنید که پاداشی عظیم دارد.^{۳۶} زیرا شما پایداری را نیاز دارید تا آنگاه که اراده خدا را به جا آورید، وعده را بیابید.^{۳۷} زیرا پس از اندک زمانی «او که باید بیاید، خواهد آمد

۳۰:۱۰ تثنیه ۳۲:۳۵

۳۰:۱۰ تثنیه ۳۲:۳۶ و مزمور ۱۳۵:۱۴

۳۸:۱۰ حقوق ۲:۳ و ۳:۴

۲۰ به ایمان، اسحاق، یعقوب و عیسو را در امور آینده برکت داد.

۲۱ به ایمان، یعقوب به هنگام مرگ، هر یک از پسران یوسف را برکت داد و بر سر عصای خود خم شده عبادت کرد.

۲۲ به ایمان، یوسف در پایان عمر خود، از خروج بنی اسرائیل سخن گفت و درباره استخوانهای خود دستورها داد.

۲۳ به ایمان، وقتی موسی به دنیا آمد، والدینش او را به مدت سه ماه پنهان کردند، زیرا دیدند که کودکی زیبا است و از حکم پادشاه نترسیدند.

۲۴ به ایمان، وقتی موسی بزرگ شد، امتناع نمود که پسر دختر فرعون خوانده شود. ۲۵ او آزار دیدن با قوم خدا را بر لذت زودگذر گناه ترجیح داد. ۲۶ و رسوایی به خاطر مسیح را بزرگتر از گنج‌های مصر شمرد، زیرا که به پاداش چشم دوخته بود. ۲۷ به ایمان، مصر را ترک کرد بی آنکه از خشم پادشاه بترسد، زیرا وقتی آن نادیدنی را بدید، پایداری نمود. ۲۸ به ایمان، او پسخ و پاشیدن خون را به جا آورد تا هلاک‌کننده نخست‌زادگان، بر ایشان آسیب نرساند.

۲۹ به ایمان، قوم از میان دریای سرخ مثل زمینی خشک گذشتند؛ اما وقتی مصریان کوشیدند همان کار را انجام دهند، غرق شدند.

۳۰ به ایمان، دیوارهای آریحا پس از اینکه قوم هفت روز آن را دور زده بودند، فرو ریخت.

۳۱ به ایمان، راحاب فاحشه همراه با نامطبعان کشته نشد، زیرا جاسوسان را به سلامت پذیرا گردید.

۳۲ دیگر چه گویم؟ زیرا وقت مرا مجال نمی‌دهد که درباره جدعون و باراق و شمشون و یفتاح و داوود و سموئیل و انبیا سخن گویم، ۳۳ که به ایمان، ممالک را فتح کردند، عدالت را برقرار نمودند، و وعده‌ها را به دست آوردند؛ دهان شیران را بستند، ۳۴ قوت آتش را خاموش کردند

کرد و صالح شدنی را به ارث برد که از ایمان حاصل می‌شود.

۸ به ایمان، ابراهیم هنگامی که خوانده شد، اطاعت کرد و به سوی مکانی رفت که بعدها به میراث می‌یافت؛ و روانه شد هرچند نمی‌دانست کجا می‌رود. ۹ به ایمان، در زمین وعده، چون بیگانه‌ای در دیار غریب، در خیمه‌ها با اسحاق و یعقوب که با او وارث همان وعده بودند، ساکن شد. ۱۰ زیرا چشم‌انتظار شهری بود با بنیاد، که معمار و سازنده‌اش خداست.

۱۱ به ایمان، سارا خود توانایی یافت که نسلی داشته باشد، حتی وقتی سالخورده بود چرا که وعده‌دهنده را وفادار شمرد. ۱۲ بنابراین، از یک مرد، آن هم از کسی تقریباً مرده، نسلی کثیر همچون ستارگان آسمان، و بی‌شمار مانند شنهای کناره دریا، زاییده شد.

۱۳ همه ایشان در ایمان مُردند، در حالی که وعده‌ها را هنوز نیافته بودند، بلکه فقط آنها را از دور دیده، استقبال کردند و تصدیق نمودند که بر زمین، بیگانه و غریبند. ۱۴ زیرا آنانی که چنین سخن می‌گویند، آشکارا نشان می‌دهند که در جستجوی وطنی هستند. ۱۵ اگر به سرزمینی می‌اندیشیدند که ترکش کرده بودند، فرصت بازگشت می‌داشتند. ۱۶ اما اکنون مشتاق وطنی نیکوتر هستند، یعنی وطنی آسمانی. از این رو، خدا عار ندارد خدای ایشان خوانده شود، زیرا شهری برایشان مهیا کرده است.

۱۷ به ایمان، ابراهیم هنگامی که آزموده شد، اسحاق را تقدیم کرد؛ و او که وعده‌ها را پذیرفته بود، حاضر شد پسر بیگانه خود را قربانی کند، ۱۸ کسی را که درباره‌اش گفته شده بود: «نسل تو از اسحاق نامیده خواهد شد.» ۱۹ او یقین دانست که خدا قادر است حتی او را از مردگان زنده کند، و می‌توان گفت که به نوعی اسحاق را از مرگ باز یافت.

۴ هنوز در نبرد خود با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید^۵ و مگر آن سخن تشویق‌آمیز را فراموش کرده‌اید که شما را پسران خطاب کرده، می‌گوید:

«ای پسر، تأدیب خداوند را

خوار م شمار،

و چون تو را سرزنش کند،

دل‌سرد مشو.

۶ زیرا خداوند کسی را که دوست می‌دارد،

تأدیب می‌کند،

و هر فرزند خود را که می‌پذیرد،

تنبیه می‌نماید.»

۷ سختی‌ها را به منزله تأدیب تحمل کنید؛ خدا با

شما چون پسران رفتار می‌کند. زیرا کدام پسر است

که پدرش او را تأدیب نکند؟^۸ اگر شما تأدیب

نشده‌اید، که همه از آن سهمی داشته‌اند، پس

حرامزاده‌اید، نه پسران.^۹ علاوه بر این، ما پدران

زمینی داشته‌ایم که تأدیبمان می‌کردند، و آنها را

احترام می‌گذاشتیم. آیا نباید هرچه بیشتر پدر

روحها را اطاعت کنیم تا حیات داشته باشیم؟

۱۰ زیرا ایشان زمانی کوتاه بنا بر صلاحدید خود،

ما را تأدیب کردند. اما او برای خیریتان ما را

تأدیب می‌کند تا شریک قدوسیت او شویم.^{۱۱} زیرا

هر تأدیبی در حین انجام، دردناک می‌نماید نه

خوشایند، اما بعد برای کسانی که به وسیله آن

تربیت شده‌اند، میوه آرامش و صالح شمردگی را

به بار می‌آورد.

۱۲ پس دستهای سست و زانوان لرزان خود را

قوی سازید،^{۱۳} و برای پایهای خود راههای هموار

بسازید، تا پای لنگ بیشتر صدمه نبیند، بلکه شفا

یابد.

۱۴ بکوشید که با همه مردم در صلح به سر

برید و مقدّس باشید، زیرا بدون آن، هیچ‌کس

خداوند را نخواهد دید.^{۱۵} مواظب باشید کسی

از فیض خدا محروم نشود، و هیچ ریشه تلخی

و از دم شمشیر رستند؛ و از ضعف قوت

یافتند، در جنگ قدرتمند شدند و لشکریان بیگانه

را تارومار نمودند.^{۱۶} زنان، مردگان خود را به

قیامت باز یافتند. اما برخی شکنجه شدند و رهایی

را نپذیرفتند، تا به رستاخیزی نیکوتر برسند.

۱۶ دیگران استهزا شدند و تازیانه خوردند و حتی

زنجیرها، و زندانی شدند.^{۱۷} سنگسار گردیدند، با

آزه دو پاره شدند و با شمشیر هلاک گردیدند. در

پوست گوسفندان و بزها آواره شده، تنگدست

بودند و ستم‌دیده و تحت آزار.^{۱۸} آنانی که جهان

لایقشان نبود، در بیابانها و کوهها و غارها و

شکافهای زمین، آواره بودند.

۱۹ و همه ایشان با اینکه به سبب ایمانشان به

نیکویی یاد شدند. لیکن آنچه را که وعده داده

شده بود، نیافتند.^{۲۰} زیرا خدا چیزی بهتر برای ما

فراهم کرده است تا ایشان بدون ما کامل نشوند.

عیسی بنیانگذار و کامل‌کننده ایمان ما

۱۲ پس چون چنین ابری عظیم از شاهدان را

گرداگرد خود داریم، بیاییم هر بار سنگین

و هر گناه را که چنین تنگ به دست و پای ما

می‌پیچد، از خود دور کنیم و با استقامت در

مسابقه‌ای که پیش روی ما گذاشته شده است،

بدویم.^۲ و چشمان خود را بر بانی و کامل‌کننده

ایمان ما یعنی عیسی بدوزیم که به‌خاطر آن خوشی

که پیش رو داشت، صلیب را تحمل کرد و ننگ

آن را ناچیز شمرد و به دست راست تخت خدا

نشسته است.

خسته نشوید

۳ پس به او ببیندیشید که چنین مخالفتی را از

گناهکاران نسبت به خود تحمل کرد، تا شما

خسته و دل‌سرد نشوید.

۱۲:۱۲ امثال ۳: ۱۱ و ۱۲

۱۲:۱۲ اشعیا ۳۵: ۳

۱۳:۱۲ امثال ۴: ۲۶

کنیم.^{۲۶} در آن زمان، صدای او زمین را لرزاند، اما اکنون وعده داده است که «یک بار دیگر نه تنها زمین بلکه آسمان را نیز خواهم لرزانید.»^{۲۷} عبارت 'یک بار دیگر' به از میان برداشته شدن چیزهایی اشاره دارد که لرزانیده می‌شوند - یعنی چیزهای ساخته شده - تا آنچه تزلزل‌ناپذیر است، باقی بماند.

^{۲۸} پس چون پادشاهی‌ای را می‌یابیم که تزلزل‌ناپذیر است، بیاپید شکرگزار باشیم و عبادتی مقبول به خدا تقدیم کنیم، با ترس و حرمت،^{۲۹} زیرا «خدای ما آتش سوزاننده است.»

قربانی‌های مقبول خدا

بگذارید محبت برادرانه برقرار باشد.^۳ از میهمان‌نوازی نسبت به غریبان غافل مباشید، زیرا که به این طریق بعضی نادانسته فرشتگان را پذیرایی کردند.^۳ آنانی را که در زندان هستند به یاد داشته باشید، چنانکه گویی خود نیز با ایشان در زندان هستید؛ و آنانی را که آزار می‌بینند، چون شما نیز جسماً آزار می‌بینید.^۴ زناشویی باید در نظر همه محترم باشد و بسترش پاک نگاه داشته شود، زیرا خدا بی‌عفتان و زناکاران را داوری خواهد کرد.^۵ زندگی شما عاری از پولدوستی باشد و به آنچه دارید قانع باشید، زیرا او فرموده است:

«تو را هرگز رها نخواهم کرد،

و ترکت نخواهم نمود.»

^۶ پس با اطمینان می‌گوییم:

«خداوند مددکار من است،

پس نخواهم ترسید.

انسان به من چه تواند کرد؟»

نم‌نکند، مبدا موجب ناآرامی گردد و بسیاری از آن آلوده شوند.^{۱۶} مبدا که هیچ‌یک از شما زناکار یا مانند عیسو دنیوی شود که برای یک غذا، حق نخستزادگی خود را فروخت.^{۱۷} زیرا می‌دانید، که بعد از آن وقتی خواست وارث آن برکت شود، مردود شد. زیرا جای توبه پیدا نکرد هرچند با اشکها در پی آن شد.

پادشاهی بی‌تزلزل

^{۱۸} زیرا به کوهی نزدیک نیامده‌اید که بتوان لمس کرد، نه به آتشی مشتعل و نه به تاریکی و تیرگی و باد شدید؛^{۱۹} و نه به صدای شیپور و یا آواز کلام کسی که شنوندگان التماس کردند دیگر با ایشان سخن نگوید.^{۲۰} زیرا تحمل آن فرمان را نداشتند که می‌گفت، «حتی اگر حیوانی کوه را لمس کند، می‌باید سنگسار شود.»^{۲۱} آن منظره چنان ترسناک بود که موسی گفت: «از ترس به خود می‌لرزم.»

^{۲۲} بلکه به کوه صهیون نزدیک آمده‌اید، به شهر خدای زنده، یعنی اورشلیم آسمانی و به جمع فرشتگان بی‌شمار در مجالس شادمانی،^{۲۳} و به کلیسای نخست‌زادگانی که نامهایشان در آسمان نوشته شده است و به خدا که داور همه، و به روحهای صالحان که کامل شده‌اند،^{۲۴} و به عیسی که واسطه عهدی جدید است، و به خون پاشیده‌ای که نیکوتر از خون هابیل سخن می‌گوید.

^{۲۵} مراقب باشید از او که سخن می‌گوید، سرپیچی نکنید. زیرا اگر آنانی که از او که بر زمین به ایشان هشدار داد سرپیچی کردند، خلاصی نیافتند، پس ما چگونه خلاصی خواهیم یافت اگر از او که از آسمان به ما هشدار می‌دهد، سرپیچی

۲۰:۱۲ خروج ۱۹:۱۲ و ۱۳

۲۱:۱۲ تثنیه ۹:۱۹

۲۶:۱۲ حجتی ۲:۲

۲۹:۱۲ تثنیه ۴:۲۴

۵:۱۳ تثنیه ۳۱:۶

۶:۱۳ مزمور ۱۱:۶ و ۷

را به شادمانی انجام دهند نه به ناله، زیرا این به نفع شما نخواهد بود.
 ۱۸ برای ما دعا کنید، زیرا مطمئن هستیم که وجدانی خالص داریم و می‌خواهیم در همه چیز شرافتمند زندگی کنیم. ۱۹ بخصوص از شما استدعا دارم دعا کنید که بتوانم هرچه زودتر نزدتان بازگردم.

دعای خاتمه

۲۰ حال، خدای سلامتی که شبان اعظم گوسفندان یعنی خداوند ما عیسی را به خون آن عهد ابدی از مردگان برخیزانید، ۲۱ شما را به هر چیز نیکو مجهز گرداند تا اراده او را به انجام رسانید. باشد که او هرآنچه را که موجب خشنودی اوست به واسطه عیسی مسیح در ما به عمل آورد، که او را تا به ابد جلال باد. آمین.

سلامهای پایانی

۲۲ ای برادران، از شما می‌خواهم این کلام نصیحت‌آمیز مرا تحمل کنید، زیرا به اختصار به شما نوشته‌ام.
 ۲۳ بدانید که برادر ما تیموتائوس آزاد شده است. اگر او زود بیاید، با او به دیدارتان خواهم آمد.
 ۲۴ به همه رهبران خود و به تمام مقدسین سلام برسانید. آنان که از ایتالیا هستند، به شما سلام می‌گویند.
 ۲۵ فیض با همه شما باد.

۷ رهبران خود را که کلام خدا را برای شما بیان کردند، به یاد داشته باشید. به ثمره شیوه زندگی آنها توجه کنید و از ایمانشان نمونه بگیرید. ۸ عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است. ۹ با تعالیم مختلف و عجیب از راه به در مشوید؛ زیرا نیکوست که دل انسان از فیض تقویت شود، نه از خوراکهایی که برای معتقدان به آنها نفعی ندارد. ۱۰ قربانگهی داریم که خدمتگزاران خیمه حق ندارند از آن بخورند.

۱۱ زیرا لاشه‌های حیواناتی که کاهن اعظم خون آنها را برای قربانی گناه به قدس‌الاقداص می‌برد، بیرون از اردوگاه سوزانیده می‌شوند. ۱۲ همچنین، عیسی نیز بیرون دروازه شهر عذاب کشید تا به خون خود، قوم را تقدیس کند. ۱۳ پس بیایید نزد او بیرون از اردوگاه برویم و ننگ او را که متحمل شد، بر خود بگیریم. ۱۴ زیرا در اینجا شهری ماندگار نداریم، بلکه در طلب آن شهر آینده هستیم.

۱۵ پس بیایید به واسطه وی قربانی سپاس را بیوسته به خدا تقدیم کنیم، یعنی ثمره لبهایی که به نام او معترفند. ۱۶ از نیکویی کردن و سهم نمودن دیگران در آنچه دارید غفلت موزید، زیرا چنین قربانی‌ها خدا را خشنود می‌سازد.

۱۷ از رهبران خود اطاعت کنید و تسلیم آنها باشید؛ زیرا ایشان بر جانهای شما دیده‌بانی می‌کنند و حساب خواهند داد. پس بگذارید این